

Yâ Rabbi, Nasûh Tövbesi İhsân Eyle!.

Birgün Nahşeb mahallelerinin birinden geçiyordum. Aniden kulağıma sesler geldi. Dikkat ettim. Bir takım erkeklerin, bir kadınla tartıştıklarını duydum. Kendi kendime, buraya gitmeliyim, bir mazlûm ise ona yardım etmeliyim dedim. Yanlarına varınca kadın beni gördü ve yanıma geldi ve;

"Ey Üstâd! Fâsık ve ömrünü kötü şeylerle harcayan bir oğlum var. Yaptığı kötülükler, işlediği günahlar hakîkaten çoktur, Dün gece fîsk meclisi kurmak ve şarap içmek istedi. Akşamdan sonra, Allahü teâlâ ona bir hastalık gönderdi.

Şimdi hasta yatağında yatıyor. Evimiz mescidin yanındadır. Komşularım geceki sesleri duyup şimdi geldiler ve onu mahalleden çıkarın dediler.

Ben hasta olduğumu ve hastalığının da şiddetli olduğunu bildirdim, ölürse hepimiz ondan kurtuluruz, yahut tövbe ederse kendisi kurtulur, ölmez ve tövbe de etmezse, o zaman onu şehirden dışarı çıkarın dedim."

Ahaliye, gence kefil olduğumu söyleyerek, kadına yardımcı oldum. Sonra aklıma o genci görmek geldi. Evden içeri girince, genç beni görür görmez feryâd edip ağlamaya başladı. "Allahım ne kadar kerîmsin ki, benim gibi ömrünü boşa geçirmiş bir zavallının duâsını ânında kabûl eyledin" dedi.

Hey genç! Ne duâ ettin? dedim.

"Efendim, bugün seher vaktinde iki duâ ettim. Biri; Yâ Rabbi sabahleyin bana, Ebû Tûrâb'ın yüzünü görmek nasîb eyle. İkincisi; Yâ Rabbi, nasûh tövbesi ihsân eyle dedim. Duâmın birini şu anda kabûl edilmiş görüyorum, umarım ki, ikincisi de kabûl edilir. Ey hocam çok günahkârım. Tövbe etsem, kabûl olur mu?" deyince, "Ey genç, ümitsiz olma ki, Allahü teâlânın rahmeti sonsuzdur. Allahü teâlâ ziyâdesi ile tövbeleri kabûl edici ve affedicidir. Kulların günahlarını bağışlayıcıdır. Âsilerin tövbelerini kabûl edicidir.

Âcizlere kâfidir. Düşkünlerin en iyi vekîlidir. Bütün günahlardan tövbe makbûldür" dedim. Genç elimde tövbe etti ve gözlerinden yaşlar döküldü.

Ebû Tûrâb oradan ayrılınca genç annesine:

"Ey anneciğim! Sana bir vasiyyetim var. Yerine getirir misin?" dedi. Annesi "Evlâdım, ne vasiyyetin var, söyle" dedi. Beni bu yataktan ve yumuşak yastıktan, toprağına indir. Ebû Tûrâb'la tövbe ettiğim ândan sonra, yerde Allahü teâlâyâ tekrar tövbe edeyim. Çünkü bu hastalık beni iyice sardı. Anlıyorum ki, ben bundan öleceğim" dedi.

Annesi isteğini yerine getirdi ve onu yataktan yere indirdi. Genç, yüzünü toprağına sürdü. Ve kalbinin, rûhunun derinliklerinden gelen bir ses ile inledi:

"Ey Allahım! Yaptıklarım pişman oldum. Tövbe ettim. Senin dergâhından başka kapım yok. Dertlilerin dayanağı, muhtaçların sığınağı sensin. Toprakla bir olmuş, zamanını boşa geçirmiş ben kuluna rahmet et" diye yalvardı.

Annesi onu topraktan kaldırıp, yatağına yatırdı.

Gece olunca genç vefât etti. Ebû Tûrâb hazretleri rahmetullahi aleyh "O gece rû'yâmda Peygamber efendimizi (aleyhisselatü vesselâm) gördüm.

Yanında iki yaşlı zât var idi. Onlarla beraber çok kalabalık geldi. Birisi bana, bu Hazreti Muhammed Mustafâ'dır. (sallallahü aleyhi ve sellem) Diğer taraftaki yaşlı zât ise, İbrâhîm Halîlullah'tır (aleyhisselâm), diğer taraftaki ise Mûsâ Kelîmullah'tır (aleyhisselâm).

Bu kalabalık ise, yüzyirmibin küsur peygamberdir" dedi. İleri koştum. Selâm verdim, Resûlullah (Sallallahü aleyhi vesellem) selâmıma cevap verdi. Benimle müsâfaha etti. "Yâ Resûlallah, siz Nahşeb'e gelmiş miydiniz?" diye arz ettim.

Buyurdu ki: "Ey Ebâ Tûrâb! Dün senin elinde tövbe eden genç, bu gece vefât etti. Allahü teâlâ onu, dostları derecesine kavuşturdu. Ona evliyâ makamı ikram eyledi. Beni ve yüzyirmibin küsur peygamberi, onu ziyârete gönderdi. Ey Ebâ Tûrâb! O gence izzet gözü ile bakın. Cenâzesinde hazır bulunun."

Uyandım, bu hâlden, kalbime bir incelik geldi ve "Ey Allahım, ne kadar kerîmsin ki, daha dün günahları yüzünden, mahalleden çıkarmak istedikleri bir fâsıkı, bir ağlama ve inleme, bir tövbe ve pişmanlık ile, bu dereceye kavuşturdu" dedim.

Bu zevk ve hâlde iken, diğer odadan küçük kızımın feryadını duydum, ağlıyordu. "Evlâdım, seni ağlatan şey nedir?" dedim. "Babacığım, rû'yâda gördüm ki, filan mahallede tövbe eden bir genç vefât etmiş, her kim onun cenâzesine katılırsa, Allahü teâlâ, onu mağfiret edeceğini bildirdi. Babacığım, evden dışarı çıkmağı asla istemezdim. Fakat şimdi izin verirsen, gidip o gencin cenâze sine iştirak edeyim." Ona izin verdim. Cenâzesine giderken yolda yaşlı bir kadın gördüm. Bana, "Ey Ebâ Tûrâb! Hakkın rahmetinin neler yaptığını gördün mü? Günahlarının çokluğu yüzünden mahalleden çıkarılmak istenen genç, bu gece vefât etti. Evliyâ silsilesine dâhil edildi.

Rû'yâda bana, cenâzesinde bulunan mağfiret olunur diye söylediler" dedi. O gece bütün ahali aynı rüyayı gördü ve akın akın gencin cenâzesine katılmak için geldi. Tam bir izzet ve ikram ile onun namazını kıldık ve defn ettik...

Kaynak: ehlisunnetbuyukleri.com